

Georghe Xenia

Coliul Ion Neculce, Bucuresti, sect. 1.

Clasa: a-v-a

Prof. coord. Constantin Niwita.

Povestea lui Andrei

Este inceputul clasei a-V-a pentru Andrei. Toata lumea este in curtea scolii si asteapta ca doamna directoare sa termine discursul de inceput de an.

Acum copii intra in clasele lor, Andrei ramane in urma din cauza caruciorului cu rotile, insa cand ajunge in clasa toti copii incep sa rada de Andrei din cauza dizabilitatii pe care o are. Se uita peste tot si in sfarsit gaseste o banca in care sa se aseze. Se aseaza in banca si se uita cine sta langa el, eu stateam Xenia. Eu il salut, iar el se blocheaza pentru putin timp, iar dupa aceea ma saluta si el.

Trece timpul, iar Andrei imi spune ca nimeni nu vorbeste cu el decat eu. Chiar in momentul acela ma duc la prieteni pe care mi-am facut eu si le-am cerut sa vorbeasca cu Andrei sau sa se inprieteneasca cu el. Ei nu mi-au promis decat ca o sa vorbeasca cu el, dar eu sunt destul de sigura ca o sa se inprieteneasca cu Andrei deoarece el este foarte interesant si are multe povesti interesante.

In pauza ce a urmat sa vina copii s-au dus sa vorbeasca cu Andrei. Copii au stat toata pauza deoarece Andrei avea multe de spus si inca mai are. Atunci copii mi-au spus ca un copil cu dizabilitati e ca toti ceilalti pentru ca copii cu dizabilitati nu au probleme decat fizice nu si psihice. Din acel moment am stiut ca asta inseamna sa fi un prieten adevarat si acum sunt fericita pentru ca l-am ajutat si nu regret nimic.

Dupa ce Andrei a vorbit cu copii mi-a multumit si mi-a zis ca fara mine n-ar fi reusit. Oricum dupa aceasta intamplare am ajutat fiecare om cu dizabilitati macar cu un leu sau cat aveam la mine.